

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 10 września 1990 r.

Nr 62

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA:

360	— Ministra Edukacji Narodowej z dnia 22 sierpnia 1990 r. w sprawie określenia rodzajów spraw, których prowadzenie kuratorzy oświaty i wychowania mogą powierzać dyrektorom szkół, oraz zasad refundowania szkołom kosztów prowadzenia powierzonych spraw	857
361	— Ministra Finansów z dnia 29 sierpnia 1990 r. w sprawie weryfikacji rocznych bilansów przedsiębiorstw państwowych, wysokości opłat za weryfikację oraz szczegółowych praw i obowiązków biegłych księgowych	858
362	— Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 września 1990 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wynagrodzenia tłumaczy przysięgłych	861
363	— Ministra Sprawiedliwości z dnia 4 września 1990 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie rekompensaty dla ławników nie pozostających w stosunku pracy za czas wykonywania czynności w sądzie	862
364	— Ministra Sprawiedliwości z dnia 6 września 1990 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych w postępowaniu sądowym	862
365	— Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 28 sierpnia 1990 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania przepisów ustawy — Prawo przewozowe	867

360

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ

z dnia 22 sierpnia 1990 r.

w sprawie określenia rodzajów spraw, których prowadzenie kuratorzy oświaty i wychowania mogą powierzać dyrektorom szkół, oraz zasad refundowania szkołom kosztów prowadzenia powierzonych spraw.

Na podstawie art. 36 ust. 11 ustawy z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania (Dz. U. Nr 32, poz. 160, z 1971 r. Nr 12, poz. 115, z 1972 r. Nr 16, poz. 114, z 1975 r. Nr 45, poz. 234, z 1984 r. Nr 49, poz. 253, z 1989 r. Nr 29, poz. 155 i Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 197 i 198) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Kurator oświaty i wychowania może, za zgodą Ministra Edukacji Narodowej, powierzyć dyrektorom szkół znajdujących się na terenie województwa prowadzenie następujących rodzajów spraw należących do jego kompetencji:

- 1) wydawanie decyzji dotyczących obowiązku szkolnego dzieci,
- 2) udzielanie pomocy materialnej dzieciom umieszczonym w rodzinach zastępczych oraz ustalanie opłat rodziców za pobyt ich dzieci w rodzinach zastępczych i placówkach opiekuńczo-wychowawczych,
- 3) załatwianie spraw wynikających ze stosunku pracy nauczycieli i innych pracowników szkół w zakresie określonym w porozumieniu,
- 4) dysponowanie i administrowanie nauczycielskimi zasobami mieszkaniowymi nauczycieli i innych pracowników szkół,
- 5) organizowanie opieki nad uczniami podczas dowożenia do szkół,
- 6) organizowanie wypoczynku uczniów.

2. Powierzenie, o którym mowa w ust. 1, może obejmować:

- 1) prowadzenie określonych rodzajów spraw,
- 2) wydawanie decyzji administracyjnych,
- 3) opracowywanie informacji i analiz problemowych, ekspertyz oraz prognoz w zakresie powierzonego rodzaju spraw.

3. W przypadku określonym w ust. 2 pkt 2 dyrektor szkoły wydaje decyzje administracyjne w I instancji z upoważnienia kuratora oświaty i wychowania i w jego imieniu.

4. Od decyzji, o których mowa w ust. 3, przysługuje odwołanie do Ministra Edukacji Narodowej.

5. Powierzenie prowadzenia spraw następuje na czas nieokreślony, w drodze porozumienia zawartego w formie pisemnej przez kuratora oświaty i wychowania z dyrektorem szkoły.

§ 2. 1. Kurator oświaty i wychowania, który powierzył dyrektorowi szkoły prowadzenie spraw, na wniosek tego dyrektora zapewnia środki finansowe na pokrycie uzasadnionych kosztów ponoszonych przez szkołę w związku z prowadzeniem powierzonych spraw.

2. Środki, o których mowa w ust. 1, nie powinny przekraczać wysokości kosztów ponoszonych w związku z prowadzeniem tego rodzaju spraw przez kuratorium oświaty i wychowania.

§ 3. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o szkołach, rozumie się przez to szkoły i inne placówki oświatowo-

-wychowawcze i opiekuńczo-wychowawcze, utworzone i działające na podstawie ustawy z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Edukacji Narodowej: *H. Samsonowicz*

361

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 29 sierpnia 1990 r.

w sprawie weryfikacji rocznych bilansów przedsiębiorstw państwowych, wysokości opłat za weryfikację oraz szczegółowych praw i obowiązków biegłych księgowych.

Na podstawie art. 21 ust. 4 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. z 1990 r. Nr 26, poz. 152) zarządza się, co następuje:

I. Zakres weryfikacji sprawozdań finansowych

§ 1. Przepisy rozporządzenia dotyczą przedsiębiorstw państwowych, zwanych dalej „przedsiębiorstwami”.

§ 2. 1. Weryfikacją objęte są dane zawarte w bilansie, rachunku wyników oraz pozostałych sprawozdaniach finansowych przedsiębiorstwa, sporządzonych na koniec roku. Bilans, rachunek wyników i pozostałe sprawozdania finansowe objęte weryfikacją nazywane są dalej „sprawozdaniem finansowym”.

2. Weryfikacja sprawozdania finansowego obejmuje:

- 1) zbadanie rzetelności i prawidłowości danych wykazanych w sprawozdaniu finansowym oraz ksiąg rachunkowych stanowiących podstawę jego sporządzenia,
- 2) przedstawienie wniosków dotyczących usunięcia stwierdzonych w toku badania nieprawidłowości oraz przeprowadzenie postępowania weryfikacyjnego zapewniającego ich realizację przez wprowadzenie odpowiednich zapisów w księgach rachunkowych i dokonanie zmian w sprawozdaniu finansowym,
- 3) urzędowe stwierdzenie zweryfikowania sprawozdania finansowego.

§ 3. 1. Weryfikację sprawozdań finansowych przeprowadzają odpłatnie właściwe terytorialnie dla sporządzających je przedsiębiorstw izby skarbowe lub inne upoważnione przez Ministra Finansów jednostki, zwane dalej „izbami”.

2. Izby pobierają od przedsiębiorstw zryczałtowaną opłatę weryfikacyjną, ustaloną w kwocie równej 3% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za pracę w sferze produkcji materialnej w pierwszych trzech kwartałach roku, za który sporządzono sprawozdanie finansowe, w wysokości ustalonej przez Główny Urząd Statystyczny, zaokrąglonej do pełnych setek złotych, pomnożonej przez liczbę normogodzin jego badania, ustaloną dla danego przedsiębiorstwa przez izbę w trybie ustalonym w § 6 ust. 1.

3. Izby z pobranych opłat pokrywają wydatki związane z weryfikacją sprawozdań finansowych, w tym także wynagrodzenie dyplomowanych biegłych księgowych, zwanych dalej „biegłymi”.

4. Izby prowadzą gospodarkę finansową w zakresie opłat i wydatków związanych z weryfikacją sprawozdań finansowych według zasad ustalonych dla środków specjalnych jednostek budżetowych.

II. Badanie sprawozdania finansowego

§ 4. 1. Badanie sprawozdania finansowego złożonego przez przedsiębiorstwo do weryfikacji może być badaniem pełnym lub uproszczonym. Badanie pełne może być poprzedzone badaniem wstępnym, przeprowadzonym w ciągu roku sprawozdawczego w takim terminie, aby wyniki tego badania mogły być podstawą sporządzenia sprawozdania finansowego.

2. Badanie pełne sprawozdania finansowego polega co najmniej na ustaleniu, czy:

- 1) jest ono kompletne i prawidłowe, a jego dane wynikają z prawidłowo prowadzonych i zamkniętych ksiąg rachunkowych, przy czym stan aktywów i pasywów na początek roku sprawozdawczego wynika ze sprawozdania finansowego za rok poprzedni, zaopatrzonego w urzędowe stwierdzenie jego zweryfikowania, z uwzględnieniem § 11 ust. 2,
- 2) wykazany w nim stan poszczególnych aktywów i pasywów, w tym także wynik finansowy i jego obowiązkowy podział, jest prawidłowy, a w szczególności czy:
  - a) dane ksiąg rachunkowych są doprowadzone do zgodności ze stanem rzeczywistym, stwierdzonym w wyniku inwentaryzacji przeprowadzonej we właściwych terminach i z ustaloną częstotliwością, a ujawnione podczas inwentaryzacji różnice są we właściwy sposób wyjaśnione i rozliczone,
  - b) poprawnie ustalono wartość aktywów i pasywów,
  - c) ustalono zgodnie z przepisami obowiązującymi przedsiębiorstwo przychody ze sprzedaży, koszt własny ich osiągnięcia, a także inne części składowe wyniku finansowego,
  - d) należycie ustalono stan funduszu założycielskiego oraz roczne rozliczenia ze Skarbem Państwa, budżetami terenowymi i samorządowymi oraz organami finansowymi z tytułu podatków, opłat, dywidendy i innych zobowiązań zaliczanych do podatkowych lub traktowanych z nimi na równi, otrzymywanych dotacji oraz obowiązujących przedsiębiorstwa odpisów na fundusze.

Izba może włączyć do zakresu badania pełnego opracowanie elementów analizy ekonomicznej oraz inne zagadnienia niezbędne do oceny działalności przedsiębiorstwa.